

61   **Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu um endurveiting**
 17. maí **hlunninda handa sparisjóði.**

Útaf beiðni, sem hingað hefir borist frá formanni sparisjóðs Sauðárkróks, vill stjórnarráðið hjer með veita nefndum sjóði um 5 ár frá 1. ágúst 1911 að telja hlunnindi þau, sem ræðir um í tilskipun 5. jan. 1874, um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi, með þeim skilyrðum, að eigi rýrni trygging sú, sem nú er fyrir því að sjóðurinn standi í skilum, að ákvæðanna um reikningsskil í lögum sjóðsins sje nákvæmlega gætt og að forstöðunefnd sjóðsins sendi hingað á ári hverju endurrit af ársreikningi hans í fyrirskipuðu formi. Svo ber og að senda hingað skýrslu um hverja þá breytingu, er verða kann á lögum sjóðsins.

Þetta er yður, herra sýslumaður, til vitundar gefið til birtingar fyrir forstöðunefnd sjóðsins.

62
 27. mars.

Reglur

um lögskráningu sjúkrasamlaga.

Samkvæmt lögum nr. 39, 11. júlí 1911, geta sjúkrasamlög öðlast lögskráningu og orðið aðnjótandi styrks þess, er þeim er heitin í þessum lögum.

Sjúkrasamlag, sem óskar lögskráningar, skal haga samþykkt sinni eftir »Fyrirmynd að samþykkt handa sjúkrasamlögum«. Fyrirmyndirnar eru tvær, önnur (A) handa sjúkrasamlögum í kaupstöðum og kauptúnum, hin (B) handa sjúkrasamlögum í sveitum. Skal nota þessar fyrirmyndir og rita breytingar, ef nokkrar eru, á auða helming hverrar síðu. Skal því næst senda stjórnarráðinu samþykktina í tvennu lagi undirritaða af stofnendum eða stjórn samlagsins. Gæta verður þess, að útfylla þar sem eyður eru í fyrirmyndinni. Hjer skulu gerðar athugasemdir um nokkur atriði.

1. gr. Þar verður að tilgreina nákvæmlega svæðið, sem sjúkrasamlagið nær yfir.

6. gr. Í þeirri grein eru talin þau hlunnindi, sem samlagsmönnum eru veitt. Ef samlagið vill veita meiri hlunnindi, verður að hækka iðgjöldin. Ákvæðið í 3. lið um að samlagið greiði ekki flutningskostnað sjúklinga í sjúkrahús eða úr því, er nauðsynlegt vegna þess, að annars eru iðgjöld þau, sem ákveðin eru í 9. gr., of lág.

9. gr. Þar eru ákveðin iðgjöld samlagsmanna. Hjer á landi vantar alla reynslu um kostnað sjúkrasamlaga, og er því mjög erfitt að ákveða rjett iðgjöld. Einkum kemur þetta til greina um sjúkrasamlög í sveitum, og er það þá sjer í lagi kostnaður við ferðalög lækna, sem veldur erfiðleikum. Sá útgjaldaliður getur orðið svo mikill, að samlögin geti ekki staðist hann með þeim iðgjöldum, sem gert er ráð fyrir í 9. gr. Enginn vafi er á því, að sjúkrasamlögin munu verða til mikils ljettis fyrir sveitasjóðina, og virðist því mega búast við, að þeir munu styrkja samlögin á einhvern hátt; heppilegust úrlausn væri það, að sveitasjóð-